

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga
stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne
sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 4.—
» Nemčijo . . . » 5.—
» ostalo inozemstvo . . » 6.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.
Posamezna številka velja 10 h.

Za oglašila se plačuje po 10 h, med
besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat;
minimum 24 cm². — Za poslano se
plačuje po 15 h, za parte, zahvale in
izjave po 20 h za 1 cm². — Za male
ogläse se plačuje po 4 h, debelo tiskano
6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h.
Za izvestilo pri upravnístvu 40 h posebej.
Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvó lista „Mir“ v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Poštnohranilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVII.

Celovec, 18. januarja 1918.

Št. 3.

XXIV. letni občni zbor

„Katoliško-političnega in gospodarskega
društva za Slovence na Koroškem“

se vrši

**v četrtek, 24. januarja 1918
točno ob 12. uri opoldne
v veliki dvorani hotela Trabesinger
v Celovcu.**

Spored:

1. Poročilo vodstva in odbora.
2. Politični položaj v državi.
3. Gospodarska politika med vojsko.
4. Volitev odbora.
5. Slučajnosti.

Polnoštevilne udeležbe prosi

odbor.

V objemu.

Koroški Nemci sedijo tako na toplem, kakor v nobeni drugi deželi. Vse deželne organizacije imajo v rokah, vsa mesta v državni in deželni upravi so zasedli, s krivično, v nebo vpijočo razdelitvijo volilnih okrajev so Slovence napravili mutaste; vsakega koroškega Slovence pa, ki hoče svojim ljudem pomagati do pravice, pa razvpijejo za „hujskača iz Kranjskega“.

Pa še niso zadovoljni; zadovoljni bi menda bili, ko bi slednjega svojemu narodu zvestega slovenskega posestnika mogli pregnati z njegove kmetije. Zdaj sklicujejo zopet „deutsche Volkstage“, rekoč, da varujejo svojo narodno posest.

V Beljaku so zborovali v nedeljo 13. t. m. Na shodu je govoril „der landfremde Hetzdeutsche“ Wolf iz Češkega. Na shod bi bil moral priti tudi „der reichsfremde“ govornik iz — Nemčije. Zakaj ga ni bilo, ne vemo.

Na shodu so bili zbrani v bratovskem objemu pangermani in krščanski socialci in je eden govoril hujše kakor drugi. Po njihovih govorih soditi, so prelivali kri na bojiščih le Nemci, le oni so podpisovali vojno posojilo, le Nemcem se godi v državi — krivica; zato bodo v bodoče predvsem gledali le nase, ne na državo (kakor da bi ne bili že tako delali!). Saj itak vsakdo že pozna stare, piškave fraze nemških govornikov, dr. Angererja, ki je oproščen vojaške službe, in drugih sorodnih mu duš. Poslanec Walcher je ošteval nemške poslance, ker jih ni bilo na shod, in končal svoj govor z grožnjo proti Slovanom: „In če hočejo, naj le pridejo. Njihove krvave glave jim bodo dokazale, da so zadeli na granit.“

Gospodje pangermani, zapomnite si, da vi nam avstrijskim Slovincem ne boste odločevali usode, v to smo poklicani mi Slovenci sami!

Mir v nevarnosti?

Dne 25. decembra so zastopniki centralnih držav nasproti Rusom izjavili, da so voljni sklepati mir na podlagi sporazuma in brez aneksij v vojski zasedenega tujega ozemlja in da ne nameravajo oropati samostojnosti nobenega naroda, ki je v tej vojski izgubil politično samostojnost. Ententi so dali do 4. januarja priložnost, da more priti k pogajanju; ker tega ni storila, je grof Czernin izjavil, da so prišli zastopniki centralnih držav v Brest-Litovsk le še sklepati posebni mir z Rusijo. Že to je v nasprotju z Rusi, ki hočejo splošen mir. Še večje nasprotje pa je

v tem, da hoče Nemčija obdržati zasedene ruske kraje ob Vzhodnem morju: Kursko, Litvansko in Estlandijo, češ da se je tamošnje prebivalstvo že izreklo, da hoče pripadati Nemčiji. Nemški general Hoffmann je pri pogajanjih bral Rusom le vite, češ, Rusi govoré, kakor da bi oni zmago-slavni stali na nemških tleh, pa je narobe. Nemški državni tajnik Kühlmann je rekel, da bo povprašal svojo vlado. In sedaj se v Berlinu ob velikem razburjenju vseh strank posvetujejo, ali naj obdržijo zasedene dežele ali pa jih zapustijo, da se tamošnje prebivalstvo samo odloči, kam da hoče spadati. Dve stranki ste v Berlinu: Vojaška, ki je za aneksijo, ker upa na zmago; za njo stojijo vse-nemci; druga stranka je za sporazum brez aneksij in ima večino v državnem zboru. Vojaška stranka računa s tem, da imate Nemčija in naša država na Ruskem 108 divizij, ki bi jih vrgli na Francosko in tam zmagali. Toda to bi samo podalj-salo vojsko najmanj za dve leti. V Nemčiji se bo sedaj odločilo, ali bo kmalu mir ali ga ne bo.

Slovenskim dekletom.

Že četrto leto stojimo v vojni, in naši slovenski fantje in moške se že četrto zimo bojujejo na raznih frontah. Ne morejo obdelovati naših žitnih polj, in delo za narod je zaostalo na slovenskem Koroškem. Kdo pa nadomestuje naša poljska dela? Ali ne me slovenska dekleta? Kaj pa delamo za narod? To smo dosedaj preveč opuščale. Ali sedaj se moramo začeti bolj gibati. Naša polja spe zimsko spanje in naše delo za narod naj oživi. Postavimo se toraj v novem letu tudi me slovenska dekleta na noge in nadomestimo narodno delovanje slovenskih fantov. Ako so mogli prej to storiti naši fantje, zakaj pa bi dekleta ne? Le pogumno začeti — korajža velja! Kako pa začeti, si bo vprašala marsikatera. O to je čisto lahko. Razširjajte slovensko časopisje! Skrbeti moramo zato, da bo naš list „Mir“ prihajal v vsako hišo. Ako v vsaki občini ena ali dve začneta agitirati, pa to čisto lahko dosežemo. Denar ali naročnina se pošlje po položnicah, katere nam bodo gotovo poslalo upravištvó. Potem moremo skrbeti, da se bo v list „Mir“ tudi dopisovalo. Kakor piše v zadnji št. „Mira“ „Rodoljub z dežele“, bodo tudi nam slovenskim dekletom pustili g. urednik en koticék za naše dopisovanje, kar bo seveda naše največje veselje. Večkrat čitamo, kako z veseljem pričakujejo naši fantje-vojaki list „Mir“, da ondi zvedo domače novice. In to uslugo jim moramo storiti. Priporočamo tudi, da bi svojcem naročali „Mir“ na fronto, potem bodo tudi oni se večkrat oglašili v listu. Zanima me in z veseljem pričakujem prihodnjo št. „Mira“, ker upam, da najdem več dopisov od slovenskih deklet. G. urednika pa prosimo, da nam dovolijo en koticék za naša dopisovanja. (Z največjim veseljem. Ured.) Vzdravimo se od dolgotrajnega spanja in poskusimo, da bo naš list „Mir“ zahajal v vsako slovensko hišo. Posebno sedaj, ko se nam obeta zlata svoboda, ko postane Koroško, Štajersko, Hrvatsko itd. samostojna Jugoslovanska država. Kakor se v drugih deželah gibljejo slovenska dekleta, tako mora biti tudi na slovenskem Koroškem. To želi Slovensko dekle.

Za deklaracijo in Jugoslovanski klub.

Slovenski narod se je krčevito oprijel deklaracije Jugoslovanskega kluba z dne 30. majnika 1917. Vse, moški in ženske, pač naravno čuti, da le tako morejo Slovenci postati gospodarji svoje zemlje, neodvisni od tujcev, ki s Slovenci komandirajo in našo naravno bogato zemljo izsesavajo; vsi čutijo, da smemo Slovenci le še molčati in ponižno poslušati vsak dan zaničevanja ter čakati drobtin, ako padejo z mize za nas. Kakšen krik

in vik na nemški strani, če zasede kak Slovenec v državni službi na Slovenskem kako boljše mesto! To pa je itak redkokdaj, na Koroškem sploh nikdar. Tukaj smo dobri samo še, da prelivamo kri, ko branimo domovino, plačilo za to pa hočejo imeti naši narodni sovražniki. Med vojsko je marsikateri zaslepljeni Slovenec izpregledal in zaprisegel, da odslej ne bo več služil tujcem, ampak svojemu narodu.

V Ljubljani so začele žene in dekleta nabirati podpise za deklaracijo in so jih dosedaj nabrale že okrog 20.000. Za Ljubljano pa ne zaostajajo drugi kraji. Pretečeni teden so poslale izjave za deklaracijo žene in dekleta iz trga Mengeš pri Kamniku 230 podpisov, iz Podgorij pri Kamniku 154 podpisov (pridružilo se jim je še 64 mož in mladeničev) iz Žabnice pri Škofji Loki 112 podpisov, iz Senič 277 podpisov, iz Jurjevice pri Ribnici 129 podpisov, iz Litije 549 podpisov, iz Loškega potoka 386 podpisov, iz Zagorja 651 podpisov, iz Begunj pri Cerknici 472 podpisov, iz Ljutomera 183 podpisov, iz Mokronoga 198 podpisov, iz Logatca 1105 podpisov, iz Šmartna pri Litiji 611 podpisov, iz Smlednika 571 podpisov, iz Kamnika in okolice 1355 podpisov, od Križa, Zagradca in Kranjske gore (200 podpisov), iz Kroke 217 podpisov, iz Reteč 318 podpisov, iz Begunj 289, iz Nakla 382, iz Vipave 472, iz Sore 493 podpisov. Tudi dekleta in žene iz Štajerskega nabirajo podpise. Z Murskega polja je poslalo načelniku Jugoslovanskega kluba izjavo za deklaracijo 120 Slovenk, iz Sevnice 70 podpisov, iz Ljutomera 183 podpisov, iz Ptujja 126 podpisov. Tudi goriške begunke so se začele oglašati. Podpise so začele nabirati kar na potu, ko se vračajo na domove.

Begunke in begunci iz Ravnice pri Gorici 34 podpisov.

Občin se je izjavilo zopet 33, od teh 23 na Štajerskem, 1 na Goriškem, 1 v Istri, 8 iz Kranjske, kjer so se že skoro vse izrekle za deklaracijo. Izjavo za deklaracijo so odposlali tudi duhovniki, učitelji in župani iz Buzeta v Istri.

Za deklaracijo so se izjavila na Štajerskem društva: Zveza jugoslovanskih železničarjev podružnica Maribor, Orel, Bralno društvo, Jugoslovanska strokovna zveza, Dekliška zveza in vse druge katoliškonarodne organizacije v Trbovljah. Železničarji iz Kanala (begunci) 43 podpisov.

Na ljudskem taboru v Trnovem na Notranjskem se je do 3000 oseb izreklo soglasno za deklaracijo.

Slovenski rudarji v Trbovljah so izročili manifestacijo za deklaracijo posl. dr. Ravniharju z 2883 lastnoročnimi podpisi. Vse to samo v enem tednu. Narod hoče!

Dnevne vesti.

Baron Hein †. Po daljši bolezni je na Dunaju umrl bivši koroški deželni predsednik baron Hein v 69. letu svoje starosti. Za deželnega predsednika je bil imenovan l. 1903 in je 20. oktobra 1912 stopil v pokoj. Naša stranka je bila zadnji čas z njim zavaljo ljudskega štetja v najhujšem boju. Razpustil nam je tedaj politično društvo, kar pa ni obveljalo. Baron Hein je moral v pokoj, oficíelno se je pa reklo, da vsled bolezni.

Vojne doklade za učiteljstvo. Od vojnih doklad, ki jih je državni zbor privolil za učiteljstvo v znesku 70 milijonov, je deželni šolski svet že dal nakazati zneske, ki pridejo na posameznike.

Porotno sodišče. V ponedeljek 18. februarja začnejo zopet delovati porotna sodišča. Izžrebani so bili že porotniki. Kako se na Koroškem sestavlja porotno sodišče, spozna lahko vsak iz dejstva, da od vseh porotnikov nismo našli niti enega našincea. Potem se pa še čudi, ako se vsak Slovenec boji porotnih sodišč v političnih zadevah!

Mesto Beljak izkazuje v svojem proračunu nad pol milijona primanjkljaja.

Upnikom „Glavne posojilnice“. Konkurz se bliža svojem koncu. Sedaj se izdeluje razdelilni načrt, ki utegne biti začetkom meseca marca dokončan in pri sodišču razporejen. Ker poteka od pričetka konkursa že sedmo leto, so se zgodile naravno med tem pri upnikih in vlagateljih, ki so svoje terjatve prijavili, premnoge izpremembe. Nekateri vlagatelji so umrli in so na njihovo mesto stopili dediči; drugi so se med tem preselili, oziroma izpremenili naslov ali odstopili svoje terjatve drugim. Nekateri so imeli svoje knjižice založene pri denarnih zavodih in so jih vzeli nazaj, nekateri pa so si izvolili drugega pooblaščenca. Vse te izpremembe se bodo mogle prl razdelilnem načrtu upoštevati samo v tem slučaju, če bo podpisani pravočasno zvedel zanje, drugače se bo morala konkurzna kvota izplačati tistemu, ki je terjatev pri sodišču prijavil ali pa se bo morala sodno založiti. Da prihranimo upnikom nepotrebne sitnosti in stroške, svetujem, da vsakdo, pri katerem se je primerila kaka izprememba, to meni naznani in izkaže to vsaj do konca meseca januarja t. l. Sporočiti je treba na vsak način tudi številko vložitve knjižice. Dr. Oton Fettich-Frankheim, odvetnik v Ljubljani, Sodna ulica št. 11.

Oprostitev učiteljev od vojaške službe. Poročajo z Dunaja, da je naučni minister izjavil, da domobransko ministrstvo z vojaškimi oblastmi pretresa vprašanje, da se oprostijo do 15. julija 1918 vojaške službe oni učitelji državnih, deželnih in komunalnih šol, ki služijo v zaledju, pripadajo moštvu in so sposobni samo za pomožno službo ter so potrebni na svojem šolskem mestu.

Kader našega 1. gorskega strelskega polka (prej 4. domobranski pešpolk) pride v najkrajšem času v Celovec.

Obrotno invalidno šolo so otvorili 10. t. m. v Ljubljani.

Nezgoda. Pri neki železniški nesreči na Ogrskem se je ponesrečil nadporočnik 4. dragonskega polka Ludovik Viljem pl. Matić, sin podmaršala pl. Matića. Na zadobljenih ranah je umrl 9. t. m. Ponesrečeni ni bil samo vzoren vojak, ampak tudi vzoren, izredno pobožen katoličan. Če je imel priložnost, je bil vsak dan pri sv. maši in je pogostoma sam ministriral. Svojem vojakom je bil dober poveljnik in vsled tega izredno priljubljen. Svetila mu večna luč! Če ni sukanca (cvirna). Na tisoče krojaških delavnic so na Dunaju zaprli, ker nimajo cvirna. Vsled tega je nad 40.000 ljudi postalo brezposelnih. Na italijanskem bojišču so dobili bogat plen na cvirno, toda tja odposlani avstrijski zastopniki niso dobili več niti ene niti. Koroški pangermani so se pa v Beljaku navduševali za še ožjo politično, gospodarsko in vojaško zvezo z Nemčijo.

Japonski solnčnik izdal tatove. Meseca decembra so tatovi vlomili pri Majerniku ob Vrbskem jezeru v vilo mestnega stavbnega svetnika Barboreka in odnesli reči v vrednosti nad 6000 K, v vilo Karla Gregoruttija in v vilo Rudolfa Hanela in odnesli reči v vrednosti 2300 K. Orožniki tatov niso mogli izslediti. Srečen slučaj jih je pa spravil v roke pravice. V vozu celovške elektrike je slučajno zapazil neki orožnik otroka s predpasnikom z otroškimi podobami, kakor jih je videti na japonskih solnčnikih. Tak solnčnik na vrtu svoje vile je imel tudi gospod Barborek, ki mu je bil ukraden. Orožnik je otroka gnal na magistrat. Pri očetu, železniškem delavcu se je vršila hišna preiskava in so našli reči, odnešenih iz vil ob jezeru v vrednosti nad 3000 K. Tako so prišli na sled, da so vlomili in kradli v vilah 19 let stari pomožni delavec Joža Smeritschnig iz Št. Jurja, 18letni Pavel Mlekuš iz Gorice, 18letni Karel Schiefnig iz Velikoveca in 16letni Blaž Liendl iz Vetrinja.

Jugoslovanski list v nemškem jeziku. Poroča se nam, da nameravajo jugoslovanski poslanci začeti izdajati na Dunaju svoj list v nemškem jeziku. To je zelo dobra misel in je le želeli, da se čimprej uresniči. Saj so Nemci o dogodkih na jugu in o delovanju Jugoslovanskega kluba napačno ali pa zelo pomanjkljivo informirani. Kakšne neresnice smo zadnji čas na pr. brali o političnih razmerah med Slovani v Reichsposti in Kärntner Tagblattu, da bi se človeku želodec obrnil!

Vsenemški poslanec Malik je prišel iz ruskega ujetništva in se bo udeležil že prihodnjega zasedanja državnega zbora.

Invalidi se vabijo, da v svrhu zasledovanja naših skupnih lastnih koristi — sporoče svoj naslov na „Goikovo združenje invalidov“ v Kranju.

Št. Lipš pri Dobrlivesi. (Sv. misijon). Na novega leta je preteklo 10 let, kar obstoji Marijina družba v Št. Lipšu. Da bi se povrnev ustanove tega dneva sijajno obhajala, je bil na-

prošen preč. gospod misijonar Franc Kitak iz Celja. Ta gospod je upeljal to Marijino družbo in nje desetletnico je prišel ravno ta gospod proslavljati in bodrit Marijine hčere, da bi upoštevajoč pomen organizacij v današnjih trdih dneh in posebno Marijine kongregacije vstrajale junaška dekleta pod zmagonosno zastavo Marijine družbe. Obilno blagoslova iz nebes so Marij. družice in drugi župljani sprejeli, ko je miza Gospodova bila oblegana vsak dan. Goreči govori spretnega gospoda misijonarja so odprla marsikatero trdo srce milosti nebeškega Zveličarja. Za vso gorečnost pri tej slovesnosti, za požrtvovalne izraze, obstoječe v melodarih Marij. hčera in dobrosrčnih župljanov, posebno za bogati dar velikodušne gospodinje A. . . v Kršnivesi, naj bože usmiljenje in nebeška Kraljica bode bogata plačnica! Marijine hčerke, zedinite se vse pod Marijino zastavo, da srečno pridete do zmagovalja k nebeški svoji Materi.

Kapla ob Dravi. (Ušel) je iz ruskega ujetništva Franc Potočnik z Novega mesta in dopel te dni v Kožentavro, kjer biva njegova žena. Ta bo pravil! Najprej je poldrugi dan samo spal. — Novo žrtev je tirjala kruta vojska v naši župniji. Janez Serajnik iz vrle Kovačeve družine v Svetnivasi je padel na Laškem. Naj bi obilne in dragocene žrtve vsaj prinesle koroškim trpinom lepšo bodočnost!

Djekše. (Dobro in slabo gospodarstvo). Sedmega vojnega posojila so kmetje podpisali pri naši hranilnici in posojilnici 54.000 K. Skupno z vojnimi posojili je hranilnica in posojilnica na Djekšah imela pretečeno leto čez en milijon kron prometa. Obrestna mera za hranilne vloge za letos je polčetrto od sto. Vojska je našim cerkvenim orglam pobrala čez 40 kg najlepših piščal. Te orgle je napravil leta 1883 Franc Colarič iz Borovelj. Naročili smo že takoj nove piščali iz drugačne kovine. Nekaj časa bodo pač naše sicer lepe orgle podobne kaki vojskini razvalini. Vojska se pozna tudi v krstni knjigi. Po letu 1784 so krstne bukke za Djekše popolnoma v redu; prej nekaj manjka. Te so se vse pregledale. Zadnjih 133 let nobeno leto ni bilo tako malo rojenih, kakor lansko leto, namreč samo 19.

Resnik. (Nova žrtev vojne). Še nam krvavi srce bridkosti nad izgubo blagega in vrlega Nacija Oražaja pd. Uraha in že zopet nam je ugrabila vojna novo žrtev. V Gradcu je v voj. bolnici umrl Franc Halemošnik bivši Majar v Resniku. Napori voj. službe so povzročili sušico, kateri je podlegel v tujini. Tudi on nam je bil ljub in drag radi značajnosti svoje. Ni skrival svojega verskega in narodnega prepričanja.

Kotlje. (Še nismo zadnji.) V preteklem letu je bilo pri nas rojenih 20 in sicer 13 zakonskih in 7 nezakonskih, umrlo jih je doma 11, smrt na bojišču so našli 4, 2 pa sta umrli v ruskem ujetništvu, poročenih je bilo 5 parov. V primeri s prejšnjim letom smo precej na boljšem; zakaj imeli smo več 5 porodov in 4 poroke, smrt pa je nam 2 manj ugrabila. Račun torej kaže dobro. In še nekaj — „Mir“ je dobil tekom leta 16 novih naročnikov. Je tudi postojanka, ki jo je treba sprejeti v letni obračun. Bogoljubov je prihajalo k nam 24, častitljiva družba, ki se je z novim letom še pomnožila. Poleg tega nas je obiskovalo še lepo število drugih slovenskih listov. To je gotovo dobro in pa lepo; kar pa v preteklem letu ni bilo prav in lepo, o tem pa raji molčimo.

Kotlje. (Začaran premog.) Premoga primanjkuje, tako beremo vsak dan v časnikih, pri nas pa imamo premoga velike zaloge, pa žalibog, da so te zaloge — skrite nekje globoko v zemlji. Ni se še posrečilo jih najti. Že pred več leti so jih iskali. Na več krajih so vrtali globoko v zemljo, pa do skritih zalog premoga niso mogli priti. Lansko leto pa je poskusila svojo srečo družba Langer iz Prage. Na dveh krajih so začeli kopati po 3 m dolge in 1 m široke rove ali jame. Dokler je bilo lepo, suho vreme, je šlo delo gladko. Že so na enem kraju prišli 16 m globoko in so naleteli na sledi premoga, že so se začele bliščati oči in roke se stegati po skritem zakladu — pa joj! Premog je menda začaran ali zacopran. Ko namreč neko jutro delavci pridejo k jami, da bi pričeli z delom, s strahom opazijo, da je jama polna vode. Nastopila je namreč jesen in ž njo deževje in voda, ki je pri nas v Kotljah nikjer ne manjka, je našla tudi pot do nove jame. In ker voda, kakor znano, teče raji navzdol kakor pa navzgor, se je z veseljem začela izlivati v globoko jamo. In od tistega časa je jama kakor zakleta. Z velikim trudom so namreč vodo spravljali iz jame dan za dnevom, pa kolikor je vode zmanjkalo po dnevu, toliko se je zopet doteklo je po noči. Ponavljali so delo cele tedne, pa brez uspeha; na vsezadnje se je jama še vkup sesula. Tako je bil zastoj ves dosežani trud. Ni ka-

zalo nič drugega, kot delo za enkrat opustiti in počakati na boljše čase. Upajo, da nastopijo ti v prihodnji spomladi; takrat menijo delo zopet nadaljevati oziroma z nova zopet začeti. Mogoče bodo imeli več uspeha, če jim škrat ali kakor mu tukaj pravijo „bergmandel“, ki straži zaklade naše zemlje, ne bo zopet napravil kakšno zgago. Pa naj bo. To je gotovo, dokler bodo zaloge premoga varne, bodo tudi Kotlje trdno stale, če pa bodo podzemski krti začeli pod njimi okoli riti, potem pa ne bo dobro.

Kotlje. (Pet sinov v vojski.) Vseh svojih pet sinov je moral odposlati v vojsko Luka Merkač pd. Matevž v Kotljah. Štirje so še na fronti, najstarejši, Jaka, pa se je vrnil domu kot invalid s pohabljenim nogom. Prisluzil si je dve svetinji, veliko srebrno in bronasto. Pač jasen dokaz, da se je v vojski dobro izkazal.

Kotlje. (Odlikovanje.) Drugo leto šele služi pri vojaki 19letni Leopold Slivnik in že si je pridobil troje odlikovanj za svoje hrabro obnašanje pred sovražnikom in sicer veliko srebrno in bronasto svetinjo ter Karlov križec. Naj Bog varuje mladega junaka, da se po krvavi vojni zopet povrne zdrav nazaj k starišem.

Koprivna. (Za Jugoslavijo.) Z veseljem smo pozdravili tudi mi tukaj v tej zasneženi in od ostalega sveta ločeni Koprivni novo leto kot leto mira in svobode. Upamo, da nas bo osvobodilo in rešilo marsikatero trpljenje, ker trpimo za časa vojne tukaj veliko več kakor drugi, ki so bolj v podnožju gor. Še posebno od lanske jeseni, ker nam je suša vzela zadnji košček kruha in smo torej vsi navezani na to, kar nam dajo na naši pet do šest ur oddaljeni občini v Železni Kapli. Ker pa od nas v Kaplo ni ceste, si moramo pomagati s tem, da vse znosimo skoz zamete in sneg na svojih ramah; kako trpijo otroci v tem snegu pod težkim nahrbtnikom. Večkrat moramo pa še poslušati zbadljivke od mestnih gospodov in gospodičen; mene je ena vprašala, ali iščem starega leta. O ko bi imela doma kaj jesti, bi gotovo ne iskala ne starega leta ne kaj drugega tam v Kapli. Novo leto nam gotovo prinese olajšav. Upamo na boljšo letino. Da bi bili rešeni saj tega trpljenja! Upamo tudi, da se zboljša naše narodno življenje, ker tudi mi z veseljem pozdravljamo in pričakujemo Jugoslavijo ter želimo, da bi bili rešeni Nemcev; saj smo jim pravi sužnji, še pogledajo nas ne, če jih v svojem slovenskem jeziku nagovorimo. Našega presvitlega vladarja ni sram slovenji govoriti, njegovi hlapci se pa sramujejo svojega materinega jezika. Zato živel naš cesar, živila Jugoslavija!

Hrašče pri Mariji na Zili. (Dva vrla moža umrla). Dne 7. prosinca smo pokopali vrlega moža iz Hrašč Florijana Zelota pd. Hajnžičevega očeta. Dosegli so starost 72 let in so bili prav do smrti povsem krepki in zdravi. Dne 13. prosinca pa njih sosedo Janeza Lesjaka pd. Klecarovega očeta, brata bivšega škocijskega nadučitelja g. Lesjaka. Lesjakova hiša je dala tudi koroški duhovščini znamenite moše: stolnega sholastika Janeza Lesjaka, dekana na Dvoru Valentina Lesjaka in župnika na Peravi Valentina Lesjaka. Rajni Klecarov oče so bili dolga leta odbornik tukajšnje posojilnice in zaveden, značajan in veren slovenski mož, ki so tudi svoje otroke vzgojili v tem duhu. Naj počivata v miru!

Šmarjeta pri Telenbergu. (Letni izkaz). Rojenih je bilo pri nas lani 21 in sicer zakonskih 12, nezakonskih 9. Poročencev samo 2 para. Umrlo pa jih je 20 doma in padlo na bojiščih 8, šest čvrstih in pridnih mladeničev in dva skrbna moža očeta. Zadnji, ki je dal svoje mlade življenje, je Riplnov Lovrenc Zakamenom, prav priden in vzgleden krščanski mladenič. V jeseni je bil padel njegov brat Jakob, pred kratkim njegov stric čarški Peter. Dva brata pa, Friderik in Janez, še služita cesarju. Vzgodeni krščanski rodbini naše iskreno sožalje! Strašna vojska, kdaj skončaš svoje kruto delo?

Glinje. (Žrtev vojne). Ni še dolgo, kar smo zgubili Urana in Resnici in nam je že zopet došla žalostna vest, da je postal žrtev vojne priden in narodno zaveden mladenič v polnem cvetu mladosti, Janez Fric iz ugledne Kramarjeve hiše v Glinjah. Tako padajo po vrsti naši najboljši, in naše vrste se redčijo, in menda vendar ne za „deutsches Österreich“, kakor pišejo nasprotni listi.

Črna. (Odlikovana junaka.) Naša rojaka Slovenca: Filip Končnik in Friderik Janše sta bila za svojo hrabrost v vojni odlikovana; prvi si je zaslužil obe srebrni kolajni, veliko in malo, drugi pa malo srebrno in Karlov četni križec. Naše čestitke!

Črna. (Za domovino je padel) na italijanskem bojišču Janez Stanc pd. Godčev v Ludranskem vrhu, star 33 let, ki je služil pri 7. domačem polku. Naj počiva v miru v tuji zemlji. Godčevi rodbini naše iskreno sožalje!

Črna. (Žalosten pogreb.) Predzadnje nedeljo, dne 6. t. m., so se stepli vročerkvni fantalini in kot žrtva je izgubil svoje mlado življenje Janez Grabner, doma od Sv. Frančiška pri Ljubnem na Štajerskem. Pod ključem sta Janez Podosteršek in Franc Ramšak. Vzrok nesrečna ljubezen.

Koroški gospodar.

Kmetska pripomba.

(Piše kmet iz Sel.)

Vlada zahteva od nas masla. Dobro! Odkod naj bi prišlo maslo, ko kmet ne more obdelati svojih posestev; sami otroci in ženske ne morejo obdelati njiv in pokositi travnike. Ni krme, kakor je bila poprej, ko sta bila gospodar in hlapec doma, ni stelje, in tudi njive in travniki so zanemarjeni. Živina, kar je še nismo oddali, je slaba, in mleka je pri največ hišah komaj za dom. — Odkod potem maslo —? In če ima pri nas kak kmet še malo mleka, je zahteva, da mora oddajati maslo, jako krivična. Maslo poberejo in gre v mesta, v domači občini pa revni ljudje stradajo in trpijo pomanjkanje; dosti je hiš, da ni evenka in ne vidi zabele celo leto; kako potem naj delajo? Poprej so mestjani zaničevali kmeta, zdaj pa bi bilo dobro, da bi vse mestjanom dal, sam pa stradal. Ko pa gre kmet v mesto kupovat, pa ne dobi nobene reči; le kar on ima, bi bilo dobro, da bi vse oddal. Prav, če vlada skrbi za mesto, toda tudi za nas bi morala skrbeti. Kako pa se postopa z nami kmeti? Posestniki ali ne dobijo dopusta ali pa komaj po 14 dni na leto — kaj bo naredil za 14 dni? Nič! Mestjan pa, ki nima doma nobenega posla, pa morebiti dobi dopust 2—3 tedne na leto.

Tako ne bo šlo dolgo, ker domačije gredo h koncu, v pogubo. Enako je z oproščanjem. Ali je potrebno, da so graščinski lovci ali gozdarji vojaščinu oproščeni? Ne in zopet ne! Saj ni treba stražiti tistih zajcev in srn, divjih kozlov in jelenov, ki ne koristijo državi čisto nič, pa tudi armadi ne. Kmet pa, ki mora dajati za vojsko konje, vole, krave, mora dajati še žito, krompir, meso in maslo, pri nas ne more biti oproščen.

Gospoda, ki ima veliko gorovja in je kupila vsa najboljša posestva, ne daje ne konj, ne volov, ne krav — ne mleka — ne masla — ne žita — ne kropirja — ne krme, sploh ničesar. Zakaj bi potem potrebovala ta gospoda še stražo za zverino? Dobro bi bilo, da bi vlada napravila velike love in pustila postreliti vso zverino, ker primanjkuje živeža ne le za vojake, ampak tudi za civilne osebe.

Zakaj bi, recimo, stražil lovec Grlovec, Košuto, Javornik itd.? Namesto tega stražnika-lovca naj bi prišel na dopust reven kmet, ki ima doma živino in posestvo in ki koristi v vsakem oziru civilnemu prebivalstvu in vojaštvu?

Vsa bremena so naložena le na kmetije, gospoda pa še dandanes ne povpraša za potrebe kmeta. Vršila se je tudi oddaja sena. — Pri nas v Selah še tistih par kil ne moremo spraviti na mesto oddaje, v Borovlje, ker nimamo pota in bi bilo dobro, da bi sami nosili seno tja. Bi bilo zopet dobro, da bi tudi še pot sami naredili! Zakaj pa so drugod lepe ceste in poti, mi pa smo zanemarjeni, odrezani od sveta? — Prava koroška Sibirija! Radi damo seno, ali potrebna bi bila pot. Mislim, da je dosti ujetnikov in za par dni bi se naredila pot. Saj ni treba siliti ravno v tisto nestanovitno blato; saj je zgoraj in spodaj še sveta dosti.

Pa saj tako vem, da je vse zaman. Kdaj pa se je še ozirala nemška gospoda na opravičene želje in potrebe slovenskega kmeta? Vem, da tudi nikdar ne bode bolje, dokler nas bodo vladali Nemci. Zato smo prav hvaležni slovenskim poslancem, da zahtevajo popolno ločitev Slovencev od Nemcev. Živela Jugoslavija! To je za nas kmete edina rešitev.

Slovenci bomo znali s sabo drugače gospodariti in vladati, kakor so dosedaj gospodarili nad nami in nas vladali Nemci! Svojemu cesarju pa ostanemo zvesti, kakor smo vedno bili.

Oddaja sena in slame.

Da vojaštvo rabi za konje in živino mnogo sena in slame, je gotovo. Občeznana je tudi, da vojaški konji razmeroma prav malo krme dobijo; zato pa tudi slabo izgledajo. Z manj krme vojaščina gotovo ne bode mogla izhajati. Edina možnost je, da se ravnanje s to krmo bolj uredi, da ne pride mnogo dragocenega sena in slame v nič ali pa se v raznih taboriščih in etapah potrat.

Kmetje bodo torej na vsak način morali oddajati krmo, kar bode marsikateremu letos za-

radi lanske dolgotrajne suše jako težko. Marsikateri bode gotovo moral precej živine odprodati, da bode z ostalo krmo prekrnil ostalo živino.

Oddaja krme ima pa veliko nevarnost za prihodnje obdelovanje polja v sebi, posebno še tam, kjer nekateri veliki posestniki znajo razmeroma male posestnike veliko bolj k oddaji krme pritegniti kot sami prispevajo. Živina se jim več vredna zdi kot denar, ki ga izkupijo za krmo. Ohranijo si zato polne hleve, mali kmet pa mora zaradi oddaje krme odprodati toliko živine, da se že v naprej lahko reče, da v igred s to živino, kar je še ima, polja ne more obdelati. Nato se mi zdi v javnem interesu treba opozoriti. Dokler je še toliko živine v deželi, se ne sme od kočarja zahtevati odprodaja druge krave ali se ga ne sme siljenjem oddaje krme primorati k temu koraku. Dve kravi potrebuje, da more za silo vsaj obdelati svojo zemljo. Saj mu ni treba veliko računati na tujo vprežno živino.

Isto kot za kočarja velja za malega kmeta, ki ima do 50 birnov posestva. Temu se morajo pustiti vsaj dve kravi in par volov. To je gotovo v interesu javnosti. Drugače ne bode mogel obdelati svoje zemlje.

Torej krma naj se odvzame kmetom, ki imajo več živine kot je potrebujejo za vzdrževanje kmetskega obrata. Kmetje, ki imajo po 20 do 100 glav živine, tisti lahko oddajo precejšen del in poljska produkcija še ne bode občutno trpela. Seveda gnoja bode manj. Tega pa itak ni mogoče preprečiti.

Veliko koristi bi torej napravila deželna centrala za oddajo krme, ako bi svojim zaupnikom in občinam dala jasno navodilo, za koliko živine morajo zaenkrat kmetom pustiti krme. Množino živine pa bi morala spraviti v gotovo razmerje do števila družinskih članov (zaradi mleka) in v gotovo razmerje do polja (zaradi njega obdelovanja). Na tak način bi pa tudi ne bil ekstenziven obrat v kmetijstvu za mnoge tako vabljiv. Poznam bogataša kmeta, ki še sedaj med vojsko vedno bolj opušta polje in se vedno močneje zastavlja z živino, ker ga to manj stane in več nese. Zato mu pa lanske leto ni bilo nič treba krme oddati.

Živina se mora dobiti za aprovizacijo vojaštva in mest. Dajo jo naj v prvi vrsti tisti, ki je ne rabijo za ostali gospodarski obrat in v kolikor je ne rabijo. Potem bodo pa tudi imeli sena odveč. Tako pa mora marsikateri kmet zaradi prisilne oddaje krme oddati potrebno vprežno živino in navadno ne najde nikjer opore, ker ni nobenega določila v tem oziru in se mnogokrat ne gleda na javno korist ampak le na obrat in strankarsko pripadnost oddajalčevu.

M. Planinšek.

Nakupovalne cene

koroške vnovčevalnice za živino (Viehverwertungs-Gesellschaft) od 1. januarja 1918:

a.) Klavna živina: voli Ia., 48% izrabe K 3'30 do 3'50, Ib. K 3'— do 3'30, IIa. K 2'50 do 3'—, IIIa. K 2'20 do 2'50. Teleta in biki Ia., 47 oz. 49% izrabe K 2'90 do 3'50, IIa. K 2'30 do 2'90, IIIa. K 1'90 do 2'30. Krave Ia., 44% izrabe K 2'80 do 3'10, IIa. K 2'30 do 2'80, IIIa. K 1'70 do 2'30.

b.) Plemena živina: voli K 2'80 do 3'40, breje krave in telice K 2'50 do 3'20, krave, ki so začele molzti K 2'60 do 3'40, mlada živina pod 2 letoma K 2'50 do 3'10, prasci do 15 kg K 7'— do 8'—, s 15 do 25 kg K 6'— do 7'—, svinje s 25 do 40 kg K 4'80 do 5'50.

c.) Teleta Ia. K 3'—, IIa. K 2'50 do 2'60, zaklana, mrzla tehtana, kratkonožna Ia. K 4'05, IIa. K 3'70.

d.) Klavne ovce, žive, Ia. K 2'— do 2'20, IIa. K 1'60 do 2'—, zaklane, mrzle tehtane (s pljučami, kožo in jetrami) K 3'60 do 4'—.

e.) Svinje za meso, žive, 40 do 70 kg K 4'50, 70—100 kg K 4'50, nad 100 kg K 4'80, zaklane K 5'60 do 6'—; svinje s špehom, žive, 100 do 150 kg K 5'20, nad 150 kg K 5'50, zaklane K 6'60 do 7'20.

Slovensko čebelarstvo društvo za Koroško vabi k pristopu vse čebelarje in naznanja, da dobijo cukr tudi taki, ki še le zdaj pristopijo. Posebno opozarja na to, da ima sklenjeno (edino na jugu naše države) z zavarovalno družbo Avstrijski Feniks na Dunaju (s katero ima sklenjeno pogodbo tudi država radi vojnega zavarovanja) pogodbo, glasom katere imajo člani zavarovane čebele, čebelnjake in ves inventar proti ulomu (tatvini in poškodbi o priliki tatvine) in ognju ter povrhu še pri drugi, tudi ugledni in solidni, družbi proti nezgodam (če bi čebele koga opičile ali naredile kako škodo). Kdor ne pristopi k društvu, je le sam svoj škodnik. Vsa pojasnila radi cukra, udnine in zavarovanja bodo pribočena v zadnji, 50 strani obsegajoči številki lista

„Slovenski čebelar“ (katerega dobivajo udje zastonj) za december 1917, katera more iziti to bart zaradi vojnih razmer izjemoma še le januarja 1918. Pišite po njo! Naslov: Uprava lista „Slovenski čebelar“, Ljubljana, Katol. tiskarna, Kranjsko.

Vrednost lesa. Marsikdo, ki je pred vojno prodal svoj najlepši les za slepo ceno, obžaluje ta korak že sedaj. Po končani vojni bo treba nanovo zgraditi na stotine porušenih mest, trgov, vasi in posameznih kmetskih domov na severu, vzhodu in jugu naše države. V ta namen se bodo potrebovale velike množine stavbnega lesa. Kmetje, bodite torej previdni!

Zmrznjen krompir. Zmrznjena repica se napravi lahko porabna. Pustiti jo je v prostoru, kjer je le nekaj stopinj nad ničlo, da se počasi odtali. V prostorih nad šest stopinj gorkote se repica popolnoma pokvari. Manjše množine se dajo lahko v vodo, kakršna priteče iz vodnjaka (ne v toplo vodo!). Po nekaj dneh je repica zopet užitna, porabiti jo je pa treba hitro, ker se ne drži dolgo, približno en teden. Tik pred kuho se počasi odtaljena repica da dalj časa v mlačno vodo, da ji voda odvzame osladni okus.

Zmanjšana porcija kruha. V Celovcu dobivamo zmanjšano porcijo kruha, majhen hlebec kruha za osebo na teden. Hlebec tehta 57 dek. V Beljaku so se pa koroški pangermani navduševali za „Hindenburgov mir“ proti miru na podlagi sporazuma. To se pravi, da so za nadaljevanje vojske. Saj vsakdo ve, da je vojsko mogoče kmalu končati le tako, da se s sovražniki mirnim potom sporazumemo.

Najvišje cene za sadni mošt po gostilnah. Razglas c. kr. deželnega predsednika na Koroškem z dne 8. januarja določa za točenje v gostilni in podrobno prodajo do 5 litov za sadni mošt (hrušev, jabolčnik in mešani sadjevec) najvišje cene in sicer za liter sadjevca z manj kakor 6% alkohola 1 K 8 v, s 6% alkoholom in več pa 1 K 20 v. Prestopki teh najvišjih cen se kaznujejo.

Živila na Angleškem. Angleški nadzornik za živila je s 1. januarjem dal pod zaporo vso mast in olje na Angleškem. Za mleko in čaj je določil najvišje cene.

Vojaško pismo.

Z južnozapadnega bojišča dne 5. 1. 1918

Dragi bralci našega lista! Ne zamerite, da se vam tako dolgo nisem nič oglasil in vam popisal svojih doživljajev. Minulo je zopet eno leto, ki smo jo preživeli, mi v nevarnosti in vi doma obdani z mnogo delom in s skrbmi. Mnogokrat mi je pretila, kakor tudi mnogim drugim, sovražna krogla, ali pri vsem tem sem ostal do danes še obvarovan. Kakor smo stali prej ob naši koroški meji, v Kanalski dolini našemu sovražniku nasproti, tako stojimo tudi sedaj tukaj na južni meji, samo s tem razločkom, da smo mi na vrh gore in on pod nami. Zapustili smo koroško mejo 28. okt. 1917, ker se je nam umaknil naš nasprotnik, in se podali skoz Kanalsko dolino in stopili onstran Pontablja na laška tla. Pa tudi tukaj ni bilo več nobenega sledu o njem. Korakamo za njim, dotekli pa smo ga šele 4. nov. na neki gori, kjer pa je bil že od vseh strani obdan od naših čet in mi nismo dobili več prostora. V mestecu Tolmezzo smo se par dni odpočili, in potem smo jo udarili zopet naprej čez gore in planine, čez hribe in doline — ker bili smo zmiraj desno krilo. — Čez neko goro, katero pa ne vem imenovati, smo hodili celih edenindvajset ur skoraj brez počitka. Tukaj pridemo zopet na cesto, hvala Bogu, katere potem nismo več zapustili. Pomikali smo se zmiraj naprej in čez nekaj dni smo se zopet ustavili, kjer smo ostali skoraj osem dni; oddahnili smo se dobro, meli smo skorej vsak dan trikrat mesa, dobili smo zopet moč in se nam je zopet lahko godilo na našem potovanju. Šli smo v smeri proti... na levo, proti našemu sovražniku, do katerega smo prišli v noči od 7—8 dec. Ustavili smo se na neki gori na laški zemlji, katero so mu vzeli naši leta 1916. Postavili smo se zopet našemu lisjaku nasproti in s tem rešili neki bosenski reg. trpljenja. Naše bivališče je zelo nezdravo, goreti mora večna luč; nimamo nobenih koč temveč samo v skalo izstreljene jame, v katerih pa je precej mrzlo. Hvala Bogu, da bomo zopet kmalu rešeni, kakor slišim, samo še kakih osem dni, in potem gremo zopet nekoliko časa na počitnice. Na koncu mojega pisma pa voščim vsem našim bralcem srečno in zdravo novo leto, posebno pa vsem mojim znancem in prijateljem naše brnske župnije in pozdravljam vas vse, posebno pa mojo družino in znance in prijatelje Vam znani

Franc Kravagna.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavnica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun. Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.

Raznoterosti.

P. Abel S. J. odlikovan. Sloveči dunajski pridigar in apostol praktičnega krščanstva, jezuit p. Abel je bil odlikovan z oficirskim križcem Franc Jožefovega reda. Red mu je pripel dunajski kardinal dr. Piffl.

Čudna prikazen. Na Svinji, dve uri oddaljeno od Ladinga v Labudski dolini, stoji na samem hišica, v kateri prebiva zakonska dvojica s čveterimi otroki. Mož je lovec in je tam nastavljen, da skrbi za hrano za divjačino po zimi. V tej hiši se godijo že od leta 1914 čudne reči, ki vznemirjajo to družino in vso okolico. Le 1. 1916 so imeli mir. Po hiši ropoče in razbija ter nagaja zlasti najstarejši, 11 let stari hčerki; ta trdi, da jo nekdo grize, in res se pokažejo na koži znaki, kakor bi bil kdo v kožo vgriznil, kadar trdi, da jo je nekdo vgriznil. Za zadevo se je začela zanimati tudi oblast. Trije orožniki so šli preiskovati in trdijo sedaj, da so opazili sledeče: V postelji, kjer je ležala 11letna hčerka, je po lesu tolklo. Orožnik je dal vklepno verigo pod vzglavje deklice; slišal je rožljati, in takoj je prišla veriga na drugem koncu postelje ven. Isto se je zgodilo z družinskim molekom, o katerem trdijo, da so ga videli prosto v zraku viseti. Videli so tudi, kako se je težka miza dvignila od tal visoko v zrak. Eden izmed orožnikov je zasadil sabljo v posteljni les, kjer je slišal trkati. Sedaj trdi, da je občutil, kakor bi mu hotel nekdo izvit iz rok sabljo, in ko jo je hotel potegniti iz lesa, ni mogel; priskočila sta še ostala dva, pa se jim tudi ni posrečilo. Gledat je šel sam okrajni glavar volšperški z nekim uradnikom; tedaj je bilo pa vse — mirno, le trkanje je slišal. Pa tudi sicer družini nagaja, da ji ni obstanka. Mati je vrgla ven na sneg razbito skledo; ko jo zopet najde v kuhinji, vpraša, kdo je prinesel nazaj črepinje. Nihče ni hotel o tem vedeti. Sedaj pripoveduje, da je šla gledat na lice mesta, kamor je vrgla črepinje in da ni bilo v snegu nobenih stopinj tja. Oblast hoče otroke odvzeti, ker upa, da bo potem — mir in ne bo več strašilo.

Listnica upravnistva.

Vse cenjene naročnike prosimo, naj nam pri preletitvah ali premetitvah naznanijo poleg novega naslova tudi stari naslov ter številko, ki je tiskana v zgornjem kotu naslovne pasice (nad imenom). To je zaradi tega važno, da ne bi pošiljali lista pomotoma na dva kraja, na nov in na star naslov.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmir Mihálek**.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Telefon 179.

Zenitna ponudba.

Sedaj izven Koroške živeči koroški Slovencec, 36 let star, vdovec z dvema otrokoma, se želi priženiti na večje posestvo v slovenskem delu Koroške.

Reflektiram le na zavedno Slovenko, gospodično ali vdovo brez otrok, v starosti 26 do 35 let, s primerno izobrazbo in premoženjem, kjer bi bila priložnost vpeljati kakšno trgovino ali gostilno, ako še ne obstoja. Resne, ne brezimne ponudbe s sliko, katera se pod jamstvom tajnosti vrne, na upravnistvo »Mira« pod šifro »Fugoslovan 1918«.

Voščene sveče

voščene svitke, kadilo priporoča trgovina sveč **Fr. Siebert, Celovec, Standerhaus.**

Razpošilja se na zunaj.

Vino staro in novo,

belo in rdeče, razpošilja

A. Oset, p. Guštanj, Koroško.

Pridobivajte „Miru“ novih naročnikov!

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plašče za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelk za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

500 kron

Vam plačam, če moj pokončevavec korenin „Ria-Balsam“ ne odstrani Vaših kurjih očes, bradavice in trde kože v treh dneh brez bolečin. Cena lončku z zajamčujočim pismom K 275, 3 lončki K 550, 6 lončkov K 850. — Na stotine zahvalnih in priznanih pism. — **Kemény, Kaschau (Kassa)** 1, poštni predal 12/597 (Ogrsko).

Po Najvišjem naročilu Njeg. c. in kr. Apost. Velikanstva

3. izredna državna loterija za namene vojne oskrbe.

Ta denarna loterija ima 21.146 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 625.000 kron.

Glavni dobitnik znaša

200.000 kron.

Žrebanje se vrši javno na Dunaju 21. februarja 1918.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri c. kr. glavnem ravnateljstvu državnih loterij na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstraße 5 (oddelek za dobrodelne loterije), v skupinah ali posamezno, tudi pisмено ob priloženem znesku. Dalje se dobivajo pri c. kr. loterijskih uradih, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštinih in železniških uradih, v menjalnicah itd.

Od c. kr. glavnega ravnateljstva državnih loterij (oddelek za dobrodelne loterije).

Framydol je sredstvo za pomlačenje las, ki rdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno porbarva. 1 steklenica s poštno vred K 270.

Rydyol je rožnata voda, ki pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštno vred K 245. — Povzetje 55 h več — Naslov za naročila:

Jan. Grolsch, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Do K 5000.— brez zdravniške preiskave.

C. kr. avstr. sklad za vojaške vdove in sirote
Zavarovalni oddelk.
Deželna poslovalnica Celovec
Paulitschgasse 15.

Vojno zavarovanje tudi za vojake na bojišču brezplačno.

Vojnoposojilno zavarovanje

z enkratnim vnaprej-vplačanjem vseh premij.

Za 1000 K 7. drž. posojila se mora kot enkratno vplačilo vseh premij vnaprej vplačati:

za zavarovalno dobo	za zavarovalno dobo
10 let K 640'45	15 let K 540'82
12 let „ 603'25	20 let „ 476'74

Po tem času dobi podpisovalec K 1000.— vojnega posojila. Če umrje prej, se zaostalim izplača K 1000.— vojnega posojila in razen tega v gotovini neporabljene premije, torej pri 15 letnem zavarovanju na pr.

razen K 1000.— državnega posojila v gotovini
v 1. letu K 505'76
v 3. letu K 452'—
v 5. letu K 393'—

Važno!

Enkratna premija se pri zavarovanjih do K 5000.— plača lahko z vojnoposojilnimi kosi VII. in vseh prejšnjih emisij po kurzni izdaji. Vsak posestnik vojnega posojila more torej brez gotovine in brez kurzne izgube svojo vojnoposojilno posest podvojiti in zagotovi vrh tega za slučaj smrti svoji družini precejšnjo svoto v gotovini. Zavarovanje se sklene na podlagi dogovorov s c. kr. avstrijskim skladom za vojaške vdove in sirote po c. kr. priv. zavarovalni družbi za življenje „Avstrijski Feniks“ na Dunaju.

Pojasnila daje in zavarovanja sprejema tudi še sedaj zavarovalni oddelk

Najeenejša premija.

c. kr. avstr. sklada za vojaške vdove in sirote
deželna poslovalnica v Celovcu,
Paulitschgasse 15.

Vse odvisne obresti za zavarovane.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

urađuje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.